

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Pio Lectori

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

: [1] :

VENERABILIS PATRIS
THOMAE à IESU,
Carmelitæ Discalceati,
PRAXIS VIVÆ FIDEI,
QVA IVSTVS VIVIT,
IN DUOS LIBROS DIVISA:

Ex Hispanico in Latinum idioma,

per alium ejusdem Ordinis Alumnum,
translata.

PIO LECTORI

Magnarum gravissimarumque hujus temporis calamita-
tum, non minima est, quod mundus se precipitem dederit
in duos intolerabiles errores. Alter, isque maximus est
haeticorum et atis hujus, qui solo fidei nomine & umbra
gloriantes, spiritum, vitam, & veritatem ejus, quæ
justitiæ opera sunt, prorsus abnegarunt. Alter vero Ca-
tholicorum, qui quamvis verâ & divinâ fide præditi
sint, tamen eam exercere, & in praxin deducere non student.

Res quidem indubitata est, fidem esse lucem illustrem, ac certissimam, à DEO
animabus nostris infusam, ad dandam scientiam salutis, ut dirigantur pedes nostri
in viam pacis, æternæque beatitudinis, officinam insuper optimorum unguento-
rum & medicamentorum salutarium, quibus curentur infirmitates nostræ, & sa-
nentur vulnera peccatorum; verum ea est hominum malitia, ut inde sibi non vram
sumpserint peccandi occasionem; unde DEUS destina-verat peccati destructionem, &
quod à Deo emanavit, ad virtutum incitamentum, illud pigritiæ tegumentum se-
cerint, & ad deliciarum, & voluptatum suarum traduxerint fomentum: Sicque
divina permissione, medicina eis in virus lethale versa est, dum fide, qua uteban-
tur, justo DEI judicio privati, obscuratis oculis ne videant, pro luce & veritate
meram amplectuntur ignorantiam. Sed relictis his, qui infidelitate excacati, veri-
tatis lumen non attingunt, non minus deploranda est eorum miseria, quos videmus
in populo Christiano veram fidei lucem, quam in manibus habent, quasi extinctam
gestare, & perinde ac si justitiæ lumen, quod mandatorum Dei observatione viam
vitæ æternæ demonstrat, non illuxisset eis, sese in omnes vitiorum sordes precipitare.

Sed calidioribus lachrymis deplorandum est, etiam eos, qui spirituales viri ab a-
lijs judicantur, quod exercitijs orationis, & mortificationis addicti sint, in has casses
quodammodo incidere. Cum enim suis imaginationibus, & devotionibus particula-
ribus, magis quam firmo, solidoque fidei fundamento innituntur, si foret ventis con-
trarijs, & tentationibus varijs, quæ in vitæ hujus decursu non desunt, agitentur,
facile cum uni-verso spiritus, & devotionis suæ, quod super arenam fundarunt edi-
ficio ingenti ruina prosternuntur. Pro utrorumque igitur efficaci remedio, nihil eque
necessarium videbatur, quam de salutaris fidei usu, ejusque informatione vitali, quæ
cùm meditatione, tum operibus exercetur, modo ad praxin accommodato, breviter tra-
ctatione differere. Opus certe maximi momenti, quandoquidem, ut in libri decursu

Thom. à Iesu Oper. Tom. 2.

A

pleniùs

pleniùs demonstrabitur, fides sit substantia & alimentum, quo in huius exilij peregrinatione sustentamur, & pharos lucidissima, portum futurae gloriae communistrans: & non solum ad excellentissimam deducat divinorum mysteriorum cognitionem, sed insuper & vitam largiatur supernaturalium veritatum comprehensionem, adeoque animam quasi cibo quodam suavisimo, ac nutrimento verè divino deliciofissimè oblectet, & oblectando saluberrime pascat. Et quandoquidem iusto DEI iudicio tot homines ob multitudinem peccatorum à via declinauerunt salutis, quia neglectis charitatis operibus, & vagae rerum sacrarum expensione, ignem, lumenque veritatis malè custodito mori permiserunt, nihil profecto praesentibus necessitatibus efficacius succurrere poterit, quàm si Fidei ignem istum & lucem per praxin, operumque DEO placentium exercitationem, excitemus & vivificemus: In qua re una vita perfectioque iusti fita est, ut Propheta ait: Iustus in fide sua vivet.

Est enim fides generalis medicamentorum omnium spiritualium officina, robur debilitatis nostrae, sanitatis fomentum, augmentum gratiae, conservatio vitae, spirituale oculorum collyrium, praestantissimum vulneribus emplastrum, ac contra omnia morborum generat heriaca universalis. Et hoc est, quod deinceps in decursu Libri huius Deo dante trademus.

LIBER PRIMUS,

Fidei divinae naturam, & proprietates, & quomodo iustus ex fide vivat, exponit.

CAPVT I.

Quid sit Fides divina?

Tea, quae in hoc Tractatu dicenda sunt, melius intelligantur, Primum declaranda videtur ipsius fidei natura, modi, & differentiae. Fides divina est lumen supernaturale à Spiritu sancto intellectui nostro infusum, eum ad credendum omnibus, quae Scriptura sacra, & S. Ecclesia nobis proponit, efficacissimè inclinans, majori muleò cum certitudine, quàm si cernerentur oculis, & palparentur manibus. Sicut namque habitus charitatis voluntatem nostram movet ad Deum super omnia diligendum, licet eum nequaquam videamus; ita & fidei divinae habitus inclinat intellectum, ad credendum articulis fidei, licet eos naturali rationis acie comprehendere, aut discursu attingere, nullo modo valeamus.

Luculenter indubitam hanc fidei certitudinem demonstrarunt Sancti Christi D. N. Martyres, inter quos simplices, & idiotae multi, ut & mulieres, sine ullo scientiae Theologicae adminiculo, solo isto fidei divinae habitu, seu luce ista interiori Spiritus sancti, tam animosè & constanter perstiterunt in firmissima certitudine & cognitione veritatis, ut pro ea tradiderint corpora, catenasque suas, ignibus assanda, & in frustra concidenda.

Sciendum porro, quòd & S. Thomas docuit 2. qu. 8. 2. 2. qu. 8. 4. 2. dupliciter res in sacra Scriptura ad fidem pertinere. Primò directè: ut mysterium sanctissimae Trinitatis, Incarnationis, & Eucharistiae. Altero modo, indirectè: (prouit Theologi loquuntur.) quae intellectus nostri capacitatem non excedunt, quas tanquam per Scripturam divinam revelatas credimus quidem, nihilominus tamen facile eas intelligimus, & comprehendimus: ut Christi Domini nativitatem in stabulo, passionem, mortem, resurrectionem: verum mysteria directè ad fidem pertinentia non solum credimus, quia ea non videmus; Sed insuper, quia omnem sensuum nostrorum vim subterfugientia, & omnem intellectus nostri capacitatem exuperantia, solo divinae veritatis nituntur testimonio.

Quo ex principio bisariam Theologi fidem divisere: in Speculativam, quae intellectum elevat ad cognitionem DEI, & altissimarum perfectionum divinarum, & augustissimae Trinitatis, Incarnationis, aliorumque similium mysteriorum, quam ideo speculativam vocant, quia in sola luce, & speculatione subsistit.

Alteram practica est, cognitionem DEI rerumque divinatum ad operationem dirigens, cum, ut inquit S. Hieron. ad Hedibiam, Fidem ad animam & motum convertimus; de qua S. Paulus ad Coloss. 1. Orantes & postulantes, ut impleamini agnitione voluntatis ejus in omni scientia, & intellectu spirituali: ut ambuletis dignè DEO per omnia placentes: in omni opere bono fructificantes & crescentes in scientia Dei: in omni virtute confortati, secundum potentiam claritatis ejus, in omni potentia & longanimitate. Fides haec nobis facem praefert, ut cutamus viam mandatorum & consiliorum divinorum, ceterarumque virtutum, & exercitiorum, quibus magis magisque appropinquemus DEO, neque inclinamur, ut divinae voluntati in omnibus obtemperemus.

Plures aliae supersunt fidei divisiones, ut in fidem vivam & mortuam; de qua in sequentibus hoc eodem libro: nunc aperuisse sufficiat, nos isto Tractatu de fide divina agere, in quantum.